

nogen fikker Udsigt til vil kunne være nødvendige. Hermed staaer noget i Forbindelse, hvad en æret Taler fremdrog og igaar, om det ikke vilde være rigtigt, at Kjøbenhavns Kommune, der har en saa væsentlig lokal Interesse i dette Anlæg, hidrog noget dertil. Jeg svarer dertil, at saalænge de Foranstaltninger, der træffes, kun sigte til at gjøre Jernbaneanlægene nyttige for Publikum, og saalænge de opfylde billige Fordringer i saa Henseende, beregnede paa Nutiden og den nærmere Fremtid, saa længe anseer jeg det for at være i og for sig rigtigt, at det er Staten, som afholder disse Udgifter. Dette er i Overensstemmelse med, hvad der har været Tilfældet, saavidt mig bekjendt — og jeg tror ikke, at jeg feiler — med alle tidligere Anlæg af denne Natur. Ved de meget betydelige Udvidelser af Stationer paa forskjellige Steder, f. Ex. i Aarhus og Aalborg og paa andre mindre vigtige Steder har der aldrig været Tale om at forlange Kommunernes Bidrag dertil, men man har anset det for Noget, der laa i Sagens Natur, at Statsbanerne selv afholdt de Udgifter, som vare nødvendige for, at de forskjellige Anlæg kunde gjøre fuld Yldest. Saa længe man holdt sig inden for denne Grændse, har jeg ikke troet, at der var Anledning til at gjøre Forsøg paa at bevæge Kjøbenhavns Kommune til at bidrage til de tilfattede Foranstaltninger, men ganske anderledes vilde Sagen forholde sig, dersom man forlangte Foranstaltninger, der sigtede til i en fjernere Fremtid maatte fremkalde nye Erhvervs-grene, nye Etablissementer osv., som Dieblisset ikke fordrede, kort sagt, hvis man vilde søge at fremme rent lokale Interesser, idet det i saa Tilfælde vilde være ganske naturligt, at Kjøbenhavns Kommune kom til at bære nogle af de Byrder, om ikke dem alle, som saadanne Foranstaltninger vilde kræve. Det er Regjeringens Opfattelse, at det, som indeholdes i bort Forslag her, og som har sin Bøgt ved de betydelige Forarbejder, som ere foregaaede, er tilstrækkeligt til at tilfredsstille de berettigede Krav til Jernbanerne og de Etablissementer, som knytte sig dertil, i en nogenlunde rimelig Fremtid. Regjeringen maa støttet til de nævnte Autoriteters Dom, tillægge Vibeholdelsen af Kjøbenhavns Hovedbanegaard paa det Sted, hvor den nu ligger som Centralbanegaard, ganske overordentlig stor Betydning. Vi tro, at Formaalet kan naas, at Kjøbenhavns Hovedbanegaard ved Ombygning og Forbedring vil kunne opfylde sin Hensigt, naar man tager Hensyn til, at man ved andre Anlæg søger at faae Trafikken fordelt. Det maa man naturligvis ikke se bort fra, at An-

lægget af Nørre- og Østerbro Stationerne giver Udsigt til, at en betydelig Del af den Trafik, der ellers med Nødvendighed maatte gaa til Hovedstationen, bliver fordelt paa disse Stationer. Det er disse Forhold, som gjøre, at man under de nuværende Forhold ikke har troet at burde gaa videre, men saa dog paa den anden Side har troet, at det var saa magtpaaliggende at søge denne Sag fremmet, at man selv uden noget Haab om for Dieblisset at kunne føre den igjennem, har villet fri sig for Ansvar ved ikke at gjøre, hvad man maatte anse for at være sin Pligt i saa Henseende.

Scharling: Den foreliggende Sag er saa omfattende, berører saa mange Interesser og kræver saa megen Hensyntagen til forskjellige Sider, er i det Hele taget saa vanskelig at overskue, at det vistnok neppe kan undre, at den har fremkaldt Betæneligheder fra forskjellige Sider, og er bleven gjort til Gjenstand for en mer eller mindre skarp Kritik, og jeg skal stax tilføie for mit eget personlige Vedkommende, at heller ikke jeg er fri for visse Betæneligheder i saa Henseende overfor den; men jeg vilde dog i høieste Grad beklage, om dette Lovforslag, som de Udtalelser, der igaar fremkom fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), syntes at varsle om, skulde komme til at afgive et Bidnesbyrd om, i hvilken Grad man tror at kunne tilfidefætte Udviklingens Krav og Befolkningens Interesse for at kunne fremme en forhøynet Partipolitiks formentlige Interesse, og om altsaa denne Sag, der er af saa stor Betydning for vor hele Udvikling, skulde komme til at dele Skjæbne med en anden i politisk Henseende ligesaa indifferent Sag, nemlig Kjøbenhavns Byggelov, og blive begravet i et ikke arbejdende Udvalg. Det forekommer mig, at denne Sag har saa liden politisk Betydning og saa stor Betydning for Udviklingen ikke alene i Kjøbenhavn, men i langt videre Kredse, at det vilde være meget beklageligt, om den uheldige politiske Situation skulde faae nogen Indflydelse paa dens Behandling. Derimod er det en Selvfølge, at der, naar man har Betæneligheder ved selve Lovforslaget i det Hele, kunde være Grund til at foretage endogaa indgribende Forandringer i det og beskjære det endog saa stærkt, saaledes at kun mindre Dele deraf kom frem, og jeg for mit eget Vedkommende staaer i Virkeligheden paa det samme Standpunkt, som blev hævdet, navnlig af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (S. Hage) igaar, at det formentlig vilde være det vigtigste, om man i Dieblisset indskrænkede sig til at fremme de Dele af dette Lovforslag,